

روایت های متفاوت از ۶ شهروند منطقه ۶
که به زائران امام رضا (ع) خدمت می کنند

خادمان گمنام شهر

نیکو عقیده ای که خانه کوچکش را در اختیار زائران قرار می دهد، یکی موبک می زند و بالیوان آب یخ از زائران پیاده استقبال می کند، یکی هم چندبیتی درباره این ایام می سراید. هر سال با شروع دهه کرامت و نزدیک شدن به ولادت امام رضا (ع)، منطقه ۶ هم حال و هوای دیگری به خود می گیرد، منطقه ای که پنجره پایین خیابان آن از قدیم به محله «پایین پای حضرت» معروف بوده و محل ورود بسیاری از زائران پیاده به شمار می رفته است. خیلی ها آرزوی پوشیدن لباس خادمی حرم را دارند اما مردم این نقطه از شهر خوب می دانند که این آرزو فقط در کنار بارگاه رضوی محقق نمی شود. هر سال در دهه کرامت، هر کسی به شیوه خودش، ارادتش را به امام مهربانی ها و زائران او نشان می دهد. امسال به سراغ این خادمان گمنام شهر رفتیم، آدم هایی که بی سروصدا به شیوه خودشان، این روزهای خوب را زندگی می کنند.

چشم به راه رسیدن زائران

بزرگ شده کوچه پس کوچه های شهرک شهید باهنر است، جایی که از دیرباز محل ورود زائران پیاده بوده. اولین خیابانی که زائران خسته به محض ورود به شهر به آن پامی گذارند و برای رسیدن به حرم از آن عبور می کنند. این خیابان در روزهای دهه کرامت سروشکل دیگری به خود می گیرد. آذین بندی ها، پرچم های رنگی و... همه چیز برای ورود زائران آماده می شود. ابراهیم علیزاده در چنین جایی رشد کرده و تغییر و تحول این محله را در این روزها به چشم دیده است. می گوید: این روزها انگار پنجره ای آسمانی به روی اهالی باز می شود، پنجره ای که عطر بهشت را بر ایمان می آورد.

این ماجرا به دهه یازده سال پیش برمی گردد. پیاده روی های اربعین و میزبانی خوب عراقی ها کار خودش را کرد و الگویی برای مشهدی ها شد. همان سال های فرهنگ خوب کم کم جایش را میان اهالی منطقه باز کرد. ابراهیم علیزاده جزو اولین اهالی بوده است که به این وادی قدم می گذارد. پیشینه خانوادگی اش هم در این امر بی تأثیر نبوده است. می گوید: هیئتی خانوادگی داشتیم که از سال ۷۵ آن را تأسیس کرده بودیم و مراسم مذهبی را در قالب همین هیئت برگزار می کردیم. هیئت محبان الرضا (ع)، یکی از اولین هیئت هایی بود که یازده سال پیش در ورودی جاده سرخس موبک می زد و از زائران پیاده پذیرایی می کرد. بعدتر شهرداری منطقه ۶ هم پای کار آمد تا یک تیم قوی تشکیل شود. حالا هر سال ۱۰ موبک از شهرک شهید باهنر، دو یست خادم از مناطق مختلف و حتی شهرهای اطراف، اعضای مساجد و... همه پای کار می آیند و سوله بحران شهرک شهید باهنر را برای اسکان زائران آماده می کنند. امکانات سخت افزاری را شهرداری منطقه ۶ آماده می کند و پذیرایی را اهالی محله بر عهده می گیرند. علیزاده می گوید: این ۱۰ شب خادم ها با اعضای خانواده شان در این سوله مستقر می شوند و خدمت می کنند. هیچ کدام طی این شب ها خواب و خوراک و استراحت ندارند. اما هر سال چشم به راه آمدن زائران هستند. خدمات بهداشتی، درمانی، ماساژ، تغذیه و... همه چیز را با کمک هم فراهم می کنیم.

اواز خاطرات شیرین حین خدمت هم می گوید: از خانواده ای که پس از ۱۰ سال باهم آشتی کردند؛ می گوید: سال پیش، یک موبک از یکی از روستاهای اطراف اینجا اسکان داده شد. به گوشمان رسید که دو خانواده از یک فامیل در این موبک هستند که سال ها ست بینشان شکرآب شده است. همان شب با وجود خستگی با کمک خادمان گل و شیرینی تهیه کردیم و دو خانواده را آشتی دادیم.

